

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Danuta Poniatońska</i>
Protokolant:	<i>sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska</i>

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 maja 2013r. w Suwałkach

sprawy **Z. B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie przedemerytalne

w związku z odwołaniem Z. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 12 marca 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje Z. B. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 8 sierpnia 2012r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.03.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na art. 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) odmówił Z. B. prawa do świadczenia przedemerytalnego. Podniósł, iż wnioskodawczyni nie spełniła warunków wynikających z powyższych przepisów, gdyż stosunek pracy z ostatnim pracodawcą nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a z powodu upływu okresu, na jaki została zawarta umowa o pracę. Ponadto wskazał, iż nie było możliwe przywrócenie terminu do złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne, gdyż po rozwiązaniu stosunku pracy z dnia 31.08.2009r. z przyczyn nie dotyczących pracowników, nie pobierała ona co najmniej przez okres 6 miesięcy zasiłku dla bezrobotnych, ale przez 23 dni.

W odwołaniu Z. B. domagała się zmiany decyzji i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. Podniosła, iż organ rentowy został zobowiązany przez Sąd Okręgowy w Suwałkach do rozpoznania jej wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne, jednak tego nie wykonał.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji. Podniósł, iż bez znaczenia jest podstawa rozwiązania wcześniejszej umowy o pracę, gdyż znaczenie ma sposób rozwiązania ostatniej umowy o pracę, a ta była umową terminową i wygasła z uwagi na upływ okresu, na jaki została zawarta.

Żądanie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne było dla organu rentowego niezrozumiałe i niezasadne. Jednak jeżeli wniosek dotyczy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z dniem 31.08.2009r. to jest on niezasadny, gdyż po tej dacie wnioskodawczyni pobierała zasiłek dla bezrobotnych przez 23 dni, a następnie podjęła zatrudnienie.

Sąd ustalił, co następuje:

Z. B. (ur. (...)) w okresie od 01.05.1978r. do 31.08.2009r. była zatrudniona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...)w O.. Stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania go przez zakład pracy z przyczyn niedotyczących pracowników przy skróconym okresie wypowiedzenia – art. 1 ustawy z dnia 13.03.2003r. w zw. z art. 36⁽¹⁾ KP (świadczenie pracy k. 4 akt ZUS).

Na dzień rozwiązania stosunku pracy wnioskodawczyni legitymowała się stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 36 lat 3 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych

W dniu 03.09.2009r. wnioskodawczyni została zarejestrowana w(...)Urzędzie Pracy w E. i od 01.11.2009r. nabyła prawo do 120% zasiłku dla bezrobotnych (zaświadczenie k. 6 akt ZUS).

W wyniku własnych starań odwołująca w dniu 24.11.2009r. podjęła zatrudnienia w (...) dlatego też w dniu 23.11.2009r. utraciła status osoby bezrobotnej i prawo do zasiłku. Podejmując to zatrudnienie obie strony umowy miały nadzieję, że odwołująca będzie pracowała do ukończenia wieku emerytalnego, jednak z czasem okazało się, że z uwagi na trudności finansowe firma musi dokonać kolejnych redukcji i w efekcie umowy o pracę z wnioskodawczynią nie przedłużono. Umowa o pracę była zawarta na czas określony do 31.12.2010r.

W dniu 03.01.2011r. odwołująca ponownie została zarejestrowana w (...) Urzędzie Pracy w E. jako bezrobotna i od 11.01.2011r. nabyła prawo do 120% zasiłku dla bezrobotnych, który pobierała do 10.01.2012r. Po wygaśnięciu umowy o pracę z (...) odwołująca kilkakrotnie informowała się w Inspektoracie ZUS w kwestii wniosku o świadczenie przedemerytalne, jednak pracownicy informacji udzielali jej negatywnych odpowiedzi twierdząc, że w związku z podjęciem zatrudnienia straciła prawo do świadczenia.

W dniu 08.08.2012r. odwołująca wystąpiła z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne, do którego dołączyła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne (pismo z dnia 18.07.2012r. k. 8 akt ZUS). We wniosku o przywrócenie terminu opisała powyższe okoliczności. Z zaświadczenia (...) Urzędu Pracy z dnia 20.07.2012r., wynikały okresy zarejestrowania jej jako osoby bezrobotnej, pobierania zasiłku dla bezrobotnych, a także informacja, iż w okresie pobierania zasiłku nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, ani zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (k. 7 akt ZUS).

Decyzją z dnia 05.09.2012r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do świadczenia przedemerytalnego, gdyż umowa o pracę uległa rozwiązaniu z uwagi na upływ okresu, na jaki została zawarta. Ogólny staż ubezpieczeniowy wnioskodawczyni wzrósł do 37 lat 5 miesięcy i 2 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Wnioskodawczyni złożyła odwołanie od tej decyzji i wyrokiem z dnia 12.12.2012r. Sąd Okręgowy w Suwałkach (sygn. III U 716/12) oddalił je oraz zobowiązał ZUS do rozpoznania wniosku odwołującej z dnia 18.07.2012r., złożonego w dniu 08.08.2012r., w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne. Prawomocny wyrok do wykonania trafił do organu rentowego w dniu 09.01.2013r. W dniu 04.03.2013. odwołująca próbowała ustalić w Inspektoracie ZUS w E. w jaki sposób rozpoznano jej wniosek. W dniu 12.03.2013r. organ rentowy wydał skarżoną decyzję.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, iż organ rentowy badając uprawnienia odwołującej do świadczenia przedemerytalnego skupił się na ostatniej umowie o pracę, zawartej na czas określony od 24.11.2009r. do 31.12.2010r., gdy tymczasem

wnioskodawczyni domagała się ustalenia uprawnień do tego świadczenia w związku z rozwiązaniem umowy o pracę, jaka łączyła ją w okresie od 01.05.1978r. do 31.08.2009r. Tym samym stanowisko organu rentowego w tym zakresie było od początku błędne.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, czego przykładem jest choćby uzasadnienie wyroku z dnia 25.04.2012r. sygn. II UK 215/11 (LEX 1297803) ubiegający się o świadczenie przedemerytalne musi przejść kolejno etapy związane z nabyciem uprawnień do tego świadczenia. Etapy te określa wyraźnie art. 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz. U z 2013r. poz. 170).

Jak stanowi art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat.

W stosunku do wnioskodawczyni powyższy przepis nie miał zastosowania, gdyż na dzień rozwiązania stosunku pracy – 31.08.2009r. – nie ukończyła wymaganego wieku 55 lat.

W stosunku do odwołującej zastosować należało przepis art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy, który stanowi, iż świadczenie przedemerytalne przysługuje kobiecie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat. Na dzień 31.08.2009r. odwołująca spełniała wszystkie wymagania.

W drugim etapie ustalania uprawnień do świadczenia przedemerytalnego badana jest sytuacja po rozwiązaniu umowy o pracę. Jak stanowi ust. 3 art. 2 ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W opinii organu rentowego przeszkodą w wypełnieniu powyższych warunków było podjęcie przez odwołującą w dniu 24.11.2009r. zatrudnienia w (...) Jego zdaniem samo podjęcie zatrudnienia przekreślało jej prawo na uzyskanie przedmiotowego świadczenia. Dodatkowo zdarzenie to spowodowało, że utraciła status osoby bezrobotnej i nie może wykazać się wymaganym co najmniej 6-miesięcznym okresem pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Zdaniem Sądu w tym konkretnym przypadku stanowisko takie było nieprawidłowe.

Bezspornym było, iż w wyniku podjęcia zatrudnienia odwołująca utraciła status osoby bezrobotnej a tym samym prawo do zasiłku dla bezrobotnych. Pobierała go przez 23 dni. Badając tę sytuację w kontekście ust. 3 art. 2 ustawy, faktycznie nie wykazała wymaganego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych, jednak w takich sytuacjach zdaniem Sądu, zastosowanie znajduje przepisu art. 2 ust. 5 pkt 2 ustawy, który stanowi, iż do okresu 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 3, wlicza się okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych podjętego w tym okresie; w przypadku gdy zatrudnienie lub inna praca zarobkowa ustanie po upływie 6-miesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje, jeżeli wniosek o

przyznanie tego świadczenia zostanie złożony w terminie nieprzekraczającym 14 dni od dnia ustania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Powyższy przepis odnosi się do sytuacji gdy bezrobotny otrzymuje propozycję zatrudnienia np. w ramach robót publicznych. Powoduje to utratę prawa do zasiłku, gdyż otrzymuje wówczas wynagrodzenie, jednak w takim właśnie przypadku osobie tej okres ten jest wliczany do wymaganych w art. 2 ust. 3 ustawy 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Inaczej rzecz ujmując, okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych został zrównoważony z okresem pracy w np. wspomnianych prac interwencyjnych.

Zdaniem Sądu powyższy przepis ma zastosowanie również w odniesieniu do odwołującej, pomimo iż zatrudnienie wynikało z jej własnych starań, a nie nastąpiło w ramach skierowania przez Urząd Pracy i trwało ponad rok, powodując nabycie prawa do kolejnego zasiłku dla bezrobotnych. W dniu 31.08.2009r. odwołująca legitymowała się wystarczającym stażem, aby w niedalekiej przyszłości starać się o świadczenie przedemerytalne, jednak podjęła decyzję o aktywnym poszukiwaniu zatrudnienia, z pozytywnym skutkiem. Strony umowy o pracę zawartej na czas określony (od 24.11.2009r. do 31.12.2010r.), zakładały, że zostanie ona przedłużona, co pozwoliłoby wnioskodawczyni na kontynuowanie zatrudnienia do uzyskania uprawnień emerytalnych. Tak się jednak nie stało i umowa o pracę nie została przedłużona, jednak zdaniem Sądu odwołująca nie powinna być dyskryminowana przy ubieganiu się o świadczenie przedemerytalne. Wnioskodawczyni nie oczekiwała, aż spełnią się pozostałe okoliczności uprawniające ją do nabycia prawa świadczenia przedemerytalnego, ale sama aktywnie szukała pracy. Rozważając jej przypadek można teoretycznie założyć sytuację, iż taką samą ofertę pracy w (...) odwołująca otrzymuje jako osoba bezrobotna w Urzędzie Pracy. Wówczas, żeby nie zaprzepaścić szansy na świadczenie przedemerytalne, musiałaby ją przyjąć. Mając na względzie zadania, jakie realizują urzędy pracy, a dotyczące aktywizacji bezrobotnych i pomocy w znalezieniu zatrudnienia, odwołująca nie powinna zostać „ukarana” za to, że również sama podjęła trud znalezienia pracy i to skutecznie.

Konkludując, Sąd przyjął, iż brakujący okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 3 art. 2 ustawy, podlega uzupełnieniu o okres zatrudnienia w (...) od 24.11.2009r. do 31.12.2010r.

W przypadku odwołującej nie został jednak spełniony jeszcze jeden warunek, wynikający z art. 2 ust. 5 pkt 2, gdyż prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje, jeżeli wniosek o przyznanie tego świadczenia zostanie złożony w terminie nieprzekraczającym 14 dni od dnia ustania zatrudnienia. Wnioskodawczyni niewątpliwie uchybiła temu terminowi, gdyż wniosek taki złożyła w dniu 08.08.2012r. Sąd jednak przywrócił jej termin do złożenia przedmiotowego wniosku. Organ rentowy nie rozpoznał go, pomimo iż odwołująca zgłosiła taki wniosek przy wniosku o świadczenie przedemerytalne w dniu 08.08.2012r., a także Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 12.12.2012r. sygn. III U 716/12 zobowiązał ZUS do jego rozpoznania. Uwzględniając wniosek odwołującej Sąd uznał za wiarygodne jej wyjaśnienia, która przytoczyła na okoliczność tak późnego wystąpienia z wniosek o świadczenie przedemerytalne. Wnioskodawczyni po wygaśnięciu umowy z (...) kilkakrotnie stawiała się w Inspektoracie ZUS-u w E. w celu zasięgnięcia informacji na temat świadczenia przedemerytalnego. Od pracowników ZUS-u uzyskiwała jednak błędne pouczenia, utrzymywali oni bowiem, iż w związku z podjęciem zatrudnienia odwołująca nie ma prawa do świadczenia przedemerytalnego. Zdaniem Sądu z winy organu rentowego odwołująca uchybiła terminowi do złożenia wniosku, który wynosił 14 dni od rozwiązania umowy z (...). Niewątpliwie błędem odwołującej było to, że nie wystąpiła z wnioskiem, mimo mylnego pouczenia. Wówczas organ rentowy zmuszony byłby do wydania decyzji, która podlegałaby kontroli Sądu. Odwołująca przekonana o braku uprawnień, ufając pouczeniom, wniosku nie złożyła. Uczyniła to go dopiero po uzyskaniu fachowej porady prawnej. Z tych względów, mimo upływu długiego okresu, Sąd termin do złożenia wniosku przywrócił.

Reasumując, odwołująca spełniła wszystkie warunki do przyznania świadczenia przedemerytalnego, jednak z wnioskiem wystąpiła dopiero w dniu 08.08.2012r. i dlatego nie było podstaw do przyznania go z datą wcześniejszą.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt